

בש"פ 6671/20 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 6671/20

לפני:

כבוד השופט י' אלרון

המבקשת:

מדינת ישראל

נגד

המשיב:

פלוני

בקשה ראשונה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק
סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה:

ו' בתשרי התשפ"א (24.9.2020).

בשם המבקשת:

עו"ד אושרה פטל-רוזנברג

בשם המשיב:

עו"ד ניר אלפסה

החלטה

1. לפניי בקשה להארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) ב-90 ימים החל מיום 1.10.2020 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 1332-01-20 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

עמוד 1

2. העובדות הקשורות להליך הפלילי המתנהל בעניינו של המשיב פורטו בהחלטתו של בית משפט זה (השופט מ' מזוז) בבש"פ 1857/20 פלוני נ' מדינת ישראל(15.3.2020), בה נדחה ערר שהגיש המשיב על ההחלטה לעצור עד תום ההליכים. להלן יובאו אפוא רק עיקרי הדברים.
3. ביום 1.1.2020 הוגש לבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו כתב אישום נגד המשיב המייחס לו בשלושה אישומים שונים עבירות של אינוס בנסיבות מחמירות, מעשה מגונה בנסיבות מחמירות, מעשה מגונה ותקיפה הגורמת חבלה ממשית (שתי עבירות).
- כמתואר בכתב האישום, בשלוש הזדמנויות שונות תקף המשיב נשים שהלכו בגפן באישון לילה בטבורה של העיר בת ים.
- על פי המתואר באישום הראשון, ביום 3.7.2019 סמוך לשעה 4:00 לפנות בוקר תקף המשיב תיירת שצעדה על חוף הים והפילה על הקרקע, הפשיטה מבגדיה בפלג גופה התחתון, נגע באיבר מינה וכן החדיר את אצבעו לאיבר מינה. בהמשך, כאשר הרפה מאחיזתו והיא הצליחה לעמוד על רגליה, שב המשיב והפילה על הקרקע, וחזר על המעשה.
- על פי הנטען באישום השני, ביום 21.11.2019 סמוך לשעה 2:00 לפנות בוקר חבט המשיב בישבנה של עוברת אורח ברחוב, שהתכופפה על מנת ללטף חתול, ובהמשך, כאשר התעמתה עימו, דחף אותה, הפילה ובעט בראשה.
- במקרה המתואר באישום השלישי, ביום 30.11.2019 בשעה 3:00 לפנות בוקר נתקל המשיב בכתפה של עוברת אורח שצעדה ברחוב והחל לצעוד בעקבותיה. מששאלה לפשר מעשיו, דחפה המשיב לעבר הכביש, בעט בה מאחור וגרם לנפילתה, ובעודה על הקרקע, בעט בגבה. מיד לאחר מכן הרימה מצווארה וגרר אותה לעבר גרם מדרגות סמוך. כשזעקה לעזרה, תפס את צווארה במטרה להשתיקה, הפילה על הקרקע, ובעט בה בשלישית. לאחר מכן הוליכה במורד המדרגות בעודה שפופה, וכשניסתה לזעוק לעזרה שב ולפת בצווארה, והפילה במורד גרם המדרגות. בשלב זה ניגש אליה, בעט בחוזקה בראשה והצמיד מפתח לצווארה. רק כשחלף במקום עובר אורח ששמע את צעקתה, הרפה ממנה המשיב ונמלט מהמקום.
4. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המתנהלים נגדו, בה נטען לקיום ראיות לכאורה להוכחת אשמתו, ובין היתר הודעות המתלוננות, חוות דעת מעבדת דנ"א, סרטוני מצלמות אבטחה, מסדרי זיהוי ועימותים. כן נטען לקיומן של עילות מעצר לפי סעיפים 21(א)(1) ו-21(א)(1)(ג)(4) לחוק המעצרים, בשל מסוכנותו של המשיב המתבטאת בין היתר בביצוע העבירות המיוחסות לו תוך שימוש באלימות חמורה.
5. בדיון שהתקיים ביום 13.1.2020 הסכים בא-כוח המשיב לקיומן של ראיות לכאורה לפחות לשני האישומים הראשונים, אך ביקש כי תיבחן האפשרות לשולחו לחלופת מעצר.
6. ביום 23.2.2020, לאחר שקיים דיון במעמד הצדדים ובחן את תסקירי המעצר שהוגשו בעניינו של המשיב, קיבל

בית המשפט המחוזי את הבקשה והורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

בית המשפט עמד על מסוכנותו הברורה והבולטת של המשיב, כעולה מחומרת המעשים המיוחסים לו, אשר איננה ניתנת לאיון באמצעות חלופת מעצר, כפי שהתרשם גם שירות המבחן. יחד עם זאת צוין כי "בחלוף זמן סביר, וככל שניתן יהיה להציג חלופה שתהווה בסיס מספק לצד איזוק אלקטרוני, יוכל בא-כוח המשיב לפנות פעם נוספת לבית המשפט במסגרת עיון מחדש בהחלטה".

7. ערר שהגיש המשיב על החלטה זו נדחה בהחלטתו הנזכרת של השופט מ' מזוז מיום 15.3.2020, תוך שצוין כי:

"המעשים המיוחסים לעורר [המשיב -י' א'] הם חמורים. המדובר ברצף של עבירות מין ואליומות חמורות, שבוצעו באופן אקראי, בשעות לילה מאוחרות, ללא כל הסבר. מאפיינים אלה מובילים למסקנה כי קיימת סכנה ברורה ומוחשית לשלום הציבור, כאשר המסוכנות של העורר היא כלפי כולי עלמא ולא כלפי אדם או סביבה מוגדרת" (שם בפסקה 10).

עוד צוין, כי "הפער הצורם" בין הצטיירות של המשיב עד כה כאדם נורמטיבי, ללא עבר פלילי, אשר שירת בצבא כלוחם וכקצין חרף סיבות חייו המורכבות, לבין המעשים החמורים המיוחסים לו, "מעורר תמיהה וצריך להפעיל פעמון אזעקה, שכן רב הנסתר על הגלגה באישיותו".

8. כעת מתבקשת הארכת מעצרו של המשיב, כאמור ברישא להחלטתי זו. נטען, כי הארכת המעצר מוצדקת בנסיבות דנן, בהן העבירות המיוחסות למשיב מצביעות על מסוכנותו, וכאשר אף שירות המבחן לא מצא כי ניתן לתבואמו.

אשר להתקדמות ההליך העיקרי, תואר בבקשה כי ביום 9.1.2020 הוקרא כתב האישום למשיב, וכי מענה מפורט לכתב האישום ניתן רק בדיון שהתקיים 21.6.2020, לאחר שנתבקשו דחיות שונות מצד בא-כוח המשיב לצורך קבלת חומרי חקירה לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשל"ב-1972. בדיון שנערך לפני היום, עדכנו הצדדים כי היום התקיים בבית המשפט המחוזי דיון המשך בבקשת המשיב לקבלת חומרי חקירה, שבסופו הורה בית המשפט על דחיית הבקשה.

לעת הזו קבועים חמישה מועדי דיונים לשמיעת הוכחות, החל מיום 25.10.2020 ועד ליום 24.11.2020.

9. בא-כוח המשיב התנגד לבקשה, וטען כי התארכות ההליך העיקרי מצדיקה את שחרורו של המשיב ממעצר, בפרט כאשר טרם החל שלב ההוכחות במשפט וכאשר המשיבה ביקשה לאחרונה להוסיף מספר לא מבוטל של עדי תביעה נוספים, באופן שיצריך קביעת מועדי דיונים נוספים מעבר לאלו שכבר נקבעו. בא-כוח המשיב הוסיף עוד, כי הצורך להעיד את המתלוננת באישום הראשון באמצעות היוועדות חזותית מחו"ל, צפוי גם הוא להביא להתארכות ההליך העיקרי.

10. לאחר שעיינתי בבקשה ובנספחיה, ושמעתי את טענות באי-כוח הצדדים בדיון שנערך לפני היום, באתי לכלל מסקנה כי יש לקבל את הבקשה.

כידוע במסגרת בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים,

נדרש בית המשפט לאזן בין זכותו של הנאשם לחירות בטווח הדינאמי לבין האינטרסים הציבוריים של שמירה על ביטחון הציבור והגנה על תקינות ההליך הפלילי. לצורך כך, על בית המשפט לשקול בין היתר את מידת מסוכנות הנשקפת מהנאשם, חומרת העבירות המיוחסות לו, האפשרות להשיג את מעצרו בדרכי של חלופת מעצר, וקצבה תקדמות ההליך העיקרי (ראו למשל בש"פ 2457/20 מדינת ישראל נ' אבואלה יג'א, בפסקה 12 (26.4.2020)).

11. במקרה דנן, כאשר קבועים חמישה מועדים קרובים לשמיעת הראיות בתיק, לא מצאתי כי יש באופן התנהלותו של ההליך העיקרי בעניינו של המשיב כדי להצדיק כשלעצמו את שחרורו ממעצר.

לצד זאת, והיא העיקר. מסוכנותו של המשיב רבה היא. המעשים המיוחסים לו בכתב האישום בוצעו בכוח, תוך הפעלת אלימות מינית ופיזית חסרת רסן מצידו, כלפי נשים אקראיות, עימן לא היתה לו שום היכרות מוקדמת, ואשר הלכו לתומן ברחובה של עיר, בגפן, בשעת לילה מאוחרת. מעשים אלו מלמדים לכאורה על דפוס פעולה חוזר מצד המשיב, באופן המלמד על מסוכנותו.

אף שירות המבחן, בתסקיר המעצר מיום 2.2.2020 ובתסקיר המשלים מיום 19.2.2020 התרשם כי קיים סיכון להישנות התנהלות פוגענית מינית מצידו. מסוכנות זו מצדיקה את הותרתו במעצר גם לעת הזו.

12. בכל האמור אין כדי למנוע מהמשיב את האפשרות להגיש לבית המשפט המחוזי הדין בתיק המעצר בעתיד בקשה לעיון חוזר בתנאי מעצרו, עם התקדמות ההליך, כפי שנקבע בהחלטת המעצר וכפי שציין גם בית משפט זה בדחותו את הערר על ההחלטה האמורה. ככל שתוגש בקשה כאמור, לאחר שמיעת עדויות המתלוננות, היא תידון על ידי בית המשפט המחוזי בהתאם למכלול הנסיבות.

13. הבקשה מתקבלת אפוא, במובן זה שאני מורה על הארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים החל מיום 1.10.2020 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 1332-01-20 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפיה מוקדם.

ניתנה היום, ו' בתשרי התשפ"א (24.9.2020).

ש ו פ ט